

На край, всеобщей Исторіи объявлена под-
писка за издание Българскія Исторіи, съчиненой
сѣщимъ Стояновичемъ.

Причина дѣлаго неявляніе за Българскія
исторіи съчинителя обвинява мене, като казва
въ объявленіе си:

« Въ 1827 лѣто азъ издадохъ объявленіе за
« издание Българскія Исторіи, и не го распратихъ
« по народа, защото чакахъ да изгѣзе на свѣтъ
« оная критическа Исторія българскаго народа,
« въ която Г. Юрій Венелинъ ся упражняваше
« тогасъ; а въ лѣто 1829 издаде само първата
« часть .

« Тоѣ най новъ исторіописатель българска-
« го народа въ 1830 лѣто дойде въ Букурещъ,

казватъ за Сърби. Въ Велесъ, въ Македонія, тръговци Тройковъ,
Балашовъ и Божковъ зели по 1; — Карловцы изъ Фракіи и тѣй
по 1; сѣщо и Ибраиловцы. — Въ Букурещъ: Иванъ Ангеловъ за
20; братья Мустаковы, Геновичъ и Недѣлковичъ, Архим. Бистриц-
каго Мѣнаст., Гавріилъ Петровичъ по 10, както ся види за пол-
за Габровскаго училища. Тамъ разбради по нѣколко экзempl. Г-да
Сапуновъ, Божиловъ, Жечовъ, Мирочевъ, Табакивичъ, Златаровъ
и Стоиловъ. — Въ Одесса благороднѣи основатели Габровскаго
училища Г. г. Априловъ и Палаузовъ по 40 экзempl. въ полза за
реченно заведеніе Г. г. Мутевъ и Тошковичъ по 10; двана Мари-
новы по 8: Топаловъ, Желѣвъ, Стойковичъ, Петровъ, Ловчански,
Стойковъ, Петровичъ, Ивановъ Никополець по 5. —